

Iš Śrīlos Prabodhananda Sarasvačio poemos
"Śrī Rādhā-rasa-sudhā-nidhi"

*dharmādy-ārtha-catuḥ ayaḥ vijayatāḥ kṛt tad-vṛthā-vārtayā
saikānteśvara-bhakti-yoga-padavī āropitā mūrdhani
yo vṛndāvana-sīmṇī kācana ghanāścaryaḥ kiśorī-maḥ is
tat-kaḥ karya-rasām tād iha paraḥ citte na me rocate*

Keturi gyvenimo tikslai, pradedant materialia dorybe, kai kuriems žmonėms gali atrodyti šlovingi, bet aš manau, kad jie yra beverčiai. Kodėl turėčiau gaišti savo laiką kalbėdamas apie juos? Kiti žmonės ant galvos gali užsidėti atsidavimo tarnystės Aukščiausiam Dievo Asmeniui kelią. Manęs ir tai nedomina. Vienintelis dalykas, džiuginantis mano širdį, vienintelis nektaras – tai tarnystė nuostabiai, į brangakmenį panašiai merginai, kuri gyvena Vrindavano miško gilumoje. Niekas kitas nedžiugina mano širdies. (78 tekstas)

*karmāḥ i śruti-bodhitāni nitarāḥ kurvantu kurvantu mā
gudhāścarya-rasāḥ srāg-ādī-viḥ ayān gṛhṇantu mucantu vā
kair vā bhāva-rahasya-pāraga-matī śrī-rādhikā-preyasaḥ
kicit-jair anuyujyatāḥ bahir aho bhrāmyadbhir anyair api*

Bhaktai gali atlikti vediškus ritualus, gali jų neatlikti. Bhaktai, ragaujantys nuostabų ir paslaptingą atsidavimo tarnystės nektarą, gali priimti gėlių girliandas bei kitus dalykus, suteikiančius malonumo jausmą, arba gali jų atsisakyti. Ar kvaili ir nepasišventę žmonės, kurie be tikslo klaidžioja šiame pasaulyje, turi teisę abejoti Śrī Radhos brangių bhaktų veiksmis, kurių širdys jau pasiekė tolimą tyros meilės krantą? (83 tekstas)

*dūre spṛṣṭvā y-ādi-vārtā na kalayati manā -nāradādīn sva-bhaktān
śrīdāmādyāḥ suhṛdbhir na milati ca haret sneha- vṛddhā sva-pitroḥ
kintu premaika-sīmāḥ madhura-rasa-sudhā-sindhū-sārair agādhāḥ
śrī-rādhām eva jānan madhupatiḥ anīśaḥ kuñja- vīthim upāste*

Vengdamas pokalbių apie materialių pasaulių kūrimą, palaikymą ar sunaikinimą,

nesiklausydamos Narados ir kitų bhaktų, bėgdamos nuo susitikimo su Šrīdamā ir kitais draugais, ignoruodamos savo tėvų meilę, ir dieną naktį galvodamos tik apie Śrī Rādhā, kuri yra meilės viršūnė ir neišmatuojamas saldaus nektaro vandenynas, Krišna garbina kelią, vedantį į mišką. (236 tekstas)

*kvāsau rādhā nigama-padavī-dūragā kutra cāsau
kṛṣṇas tasyā kuca-kamalyor antaraikānta-vāsa
kvāhaḥ tucchaḥ paramam adhamaḥ praṇy aho gārhya-karma
yat tan nāma sphuratī mahimā hy eṣa vṛndāvanasya*

Kas yra Rādhā? Ji yra deivė, kurios net Vedos negali pasiekti. Kas yra Krišna? Jis yra mylimasis, kurio namai Rādhos krūtinės lotoso žiedai. Kas aš esu? Aš esu nereikšminga gyvoji būtybė, susipainiojusi namų ūkio pareigose. Vien todėl, kad Vrindavanas yra tokia šlovinga vieta, net tokiam asmeniui kaip aš davė šventą vardą. (261 tekstas)